

ปัจจัยที่มีผลต่อการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และระเบียบโรงเรียนจำอากาศของนักเรียนจำอากาศ

ณัฐกาล ลายนอก*

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ต่อการปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และระเบียบโรงเรียนจำอากาศกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศกับการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ ปีการศึกษา 2558 เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำอากาศชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 ปีการศึกษา 2558 รวมทั้งหมด 230 คนโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง เก็บข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2558 นำมาวิเคราะห์ได้ 230 ชุด แบบสอบถามตอบกลับทั้งหมด (ร้อยละ 100) วิเคราะห์ด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจำอากาศ มีระดับการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่อมีการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบโรงเรียนจำอากาศ และทัศนคติ ค่านิยม ความรู้ และกลุ่มอ้างอิงที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 เหตุผลการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศคือ นักเรียนจำอากาศเห็นว่ากาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ไม่ดีต่อตนเอง ครอบคร้ว และ สังคม ร้อยละ 63.4 ความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ต่อการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบโรงเรียนจำอากาศต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศและความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ค่านิยม ความรู้ และกลุ่มอ้างอิงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) จากผลการศึกษาจึงควรมีการรณรงค์เกี่ยวกับการรับรู้ถึงการลงโทษให้เพิ่มมากขึ้นจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับนักเรียนจำอากาศ เพื่อให้เกิดทัศนคติ และความรู้ที่มีต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น ครอบคร้วมีบทบาทในการให้คำแนะนำและตักเตือนเกี่ยวกับเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ และมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องการสร้างค่านิยมในการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใหม่ให้กับนักเรียนจำอากาศและเยาวชนเพื่อลดการเพิ่มขึ้นของนักดื่มหน้าใหม่

คำสำคัญ การยับยั้งการดื่ม, เครื่องดื่มแอลกอฮอล์, กฎหมายและระเบียบ โรงเรียนจำอากาศของนักเรียนจำอากาศ

* พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช

Factors Affecting Deterrence of Alcoholic Beverage Drinking among Air Technical Cadets according to Alcohol Control Law and Regulations

Nuttakarn Lynok*

Abstract

This is a survey research, with the objective of studying the correlation between the perception of compliance with alcohol control law and regulations of Air Technical Training School towards alcoholic beverage drinking among Air Technical students, and the deterrence of the alcoholic beverage drinking among Air Technical cadets of Air Technical Training School Year 2015. Data was collected from the sample group that comprised of 230 Air Technical cadets from the 1st, 2nd, and 3rd year of school year 2015. The 230 sets of questionnaire were used to collect data during June - July 2015, accounted for 100%. The collected data was analyzed by percentage, mean, standard deviation, Pearson Correlation Coefficient, and Multiple Regression Analysis.

Findings indicated that Air Technical students had a deterrence of alcoholic beverage drinking after the perception of laws and regulations of Air Technical Training School. In addition, attitude, value, knowledge, and reference groups affecting alcoholic beverage drinking was able to inhibit them from drinking alcoholic beverage and drinking less alcoholic beverage for 3.65% on the average. The reasons for the deterrence were that they realized that drinking alcoholic beverage was harmful to themselves, their family, and society, which was accounted for 63.4%. The correlation between the perception of compliance with laws and regulations of Air Technical Training School towards alcoholic beverage drinking did not related to the deterrence of alcoholic beverage drinking among Air Technical Training students. Furthermore, the correlation between attitude, value, knowledge, and reference groups towards alcoholic beverage drinking had negative correlation to the deterrence of alcoholic beverage drinking among Air Technical cadets with the statistical significance ($p < 0.01$). From the results, more campaigns to promote the perception of punishment were required. Moreover, activities to provide knowledge of alcoholic beverage drinking to Air Technical students to create the attitude and knowledge of alcoholic beverage should be organized. Family had important role to advise and caution them about alcoholic beverage drinking. Lastly, activities to create value of alcoholic beverage drinking deterrence to Air Technical cadets and youths to reduce the number of new drinkers should be taken for considerations.

Key words: deterrence, alcoholic beverage, laws and regulations of air technical training school, air technical cadets

* Registered Nurse at Bhumibol Adulyadej Hospital

บทนำ

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งเสพติดที่พบมากที่สุดในชุมชนทั่วไปทั้งในเขตเมืองและชนบท เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถเสพและครอบครองได้โดยไม่ผิดกฎหมายและหาซื้อได้ง่าย อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ปัจจุบันของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2552) พบว่าคนไทยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นอันดับ 40 ของโลก โดยเฉพาะมีการประกอบกิจการเหล้า กลั่นมากเป็นอันดับ 5 ของโลก และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตจาก อุบัติเหตุจราจรถึง 90% (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554) และในปัจจุบันนี้พบว่ามีจำนวนผู้ดื่มสุรา และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น โดยกลุ่มที่น่าเป็นห่วงคือกลุ่มนักดื่มหน้าใหม่ ซึ่งก็คือกลุ่ม วัยรุ่นที่เป็นนักดื่มมากขึ้น โดยวัยรุ่นเพศชายอายุ 11 – 19 ปี ที่บริโภคเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ มี จำนวนประมาณ 1.06 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 21.23 ของประชากรในกลุ่มอายุนี้ โดยสถานการณ์ที่ น่าเป็นห่วง คือ นักเรียนชายและหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับปวช.ที่เคยดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประมาณ ร้อยละ 50 เริ่มดื่มเมื่ออายุต่ำกว่า 15 ปี (บุณณภา สุวรรณโชติ, 2553) ปัญหาที่ค้นพบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่น หรือกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ทำให้ผู้วิจัยมีความตระหนักถึงปัญหาที่จะเกิดจากการที่นักเรียนจำอาภาศจะมีพฤติกรรมในการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานกองทัพอากาศได้หลายด้าน การศึกษาถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอาภาศ และการศึกษากฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเยาวชนรวมทั้งการศึกษากฎระเบียบโรงเรียนจำ อาภาศและระเบียบวินัยทหารนี้จะสามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน กองทัพอากาศได้วางแผนหรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะสามารถป้องกันและแก้ไข พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอาภาศได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง อาจจะสามารถลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่ทรัพยากรบุคคลของกองทัพอากาศได้ต่อไป รวมทั้งอาจ สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ นำไปใช้ในวางแผนเพื่อร่างข้อกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุม การดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาในระดับการศึกษาอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวัดระดับการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอาภาศ
2. เพื่อวัดระดับการรับรู้ต่อการปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และ ระเบียบโรงเรียนจำอาภาศของนักเรียนจำอาภาศ
3. เพื่อวัดระดับทัศนคติ ค่านิยม ความรู้ และกลุ่มอ้างอิงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
4. เพื่อวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการรับรู้ต่อการปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์และระเบียบโรงเรียนจำอาภาศของนักเรียนจำอาภาศ ทัศนคติ ค่านิยม ความรู้ และกลุ่มอ้างอิงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กับ การยับยั้งการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอาภาศ

ขอบเขตการศึกษา

ศึกษานักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ ปีการศึกษา 2558

วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยสำรวจเชิงพรรณนา (Descriptive study) แบบสำรวจภาคตัดขวาง (Cross-sectional study) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือนักเรียนจำอากาศ โรงเรียนจำอากาศ กองทัพอากาศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวนทั้งหมด 827 คน คำนวณกลุ่มตัวอย่างได้ 230 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยใช้แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร วิทยานิพนธ์และจากผู้มีความเชี่ยวชาญ เรียบเรียงข้อคำถามขึ้น แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ชั้นปี เหล่า อายุ สัมพันธ์ภาพในครอบครัว การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกเมื่ออายุกี่ปี การดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกกับใคร จำนวนเพื่อนที่ดื่มแอลกอฮอล์กี่คน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยเพียงใด ลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดและปลายเปิด จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้กฎหมายและระเบียบโรงเรียนจำอากาศวัดระดับการรับรู้ เป็นมาตราส่วน 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีทั้งหมด 12 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อวัดปัจจัยด้านจิตวิทยาสังคมที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ด้านทัศนคติและค่านิยม ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 11 ข้อ และ ด้านการรับรู้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และกลุ่มอ้างอิง ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 4 การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 5 ประกอบด้วยข้อคำถาม เกี่ยวกับ

1) การยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1 ข้อ

2) เหตุผลการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 6 ข้อให้เลือกตอบเหตุผลที่สำคัญที่สุดเพียง 1 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่างๆโดยสถิติที่ใช้ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถิติที่ใช้คือ สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนจำอากาศมีการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมาย, ระเบียบโรงเรียนจำอากาศ และปัจจัยทางจิตวิทยาสังคมที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว จะมีระดับการยับยั้งได้ และมีการดื่มลดลง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.65 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.963 เหตุผล

การยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ไม่ดีต่อตนเอง ครอบครัว และ สังคม จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เหตุผลการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ

เหตุผลการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ	จำนวน	ร้อยละ
1.ถูกตักเตือนจากผู้ปกครองเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	40	17.4
2.ถูกลงโทษจากผู้ปกครองถ้าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	0	0
3.การไม่ดื่มแอลกอฮอล์ ทุกคนจะบอกว่าเป็นคนดี	15	6.5
4.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะถูกตัดคะแนนตามระเบียบโรงเรียนจำอากาศและผิวนิยทหาร	16	7.0
5.ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะกลัวผิวดี	12	5.2
6.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ไม่ดีต่อตนเอง ครอบครัว และ สังคม	147	63.9

การรับรู้ต่อการปฏิบัติตามระเบียบโรงเรียนจำอากาศ พบว่า นักเรียนจำอากาศมีการรับรู้และปฏิบัติตามระเบียบโรงเรียนจำอากาศโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.59 การรับรู้ต่อการปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่านักเรียนจำอากาศมีการรับรู้และปฏิบัติตามกฎหมายฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.99 การรับรู้ทางด้านทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่านักเรียนจำอากาศมีทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.02 การรับรู้ทางด้านค่านิยมต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่านักเรียนจำอากาศมีค่านิยมต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.87 การรับรู้ต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่านักเรียนจำอากาศมีการรับรู้ต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.16 การรับรู้กลุ่มอ้างอิงต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่านักเรียนจำอากาศมีกลุ่มอ้างอิงต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.16 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามตามระเบียบโรงเรียนจำอากาศ ตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ค่านิยมต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และกลุ่มอ้างอิงต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n=230 คน)

การรับรู้เกี่ยวกับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับการรับรู้
1.การปฏิบัติตามระเบียบโรงเรียนจำอากาศ	3.59	มาก
2.การปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.99	มาก
3.ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.02	ปานกลาง

การรับรู้เกี่ยวกับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับการรับรู้
4. คำนิยมต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.87	ปานกลาง
5. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.16	ปานกลาง
6. กลุ่มอ้างอิงต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.16	ปานกลาง
รวม	3.29	ปานกลาง

จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า การรับรู้และปฏิบัติตามระเบียบโรงเรียนจำอากาศโดยรวม ($r = 0.003$) ($p\text{-value} = 0.969$) และการรับรู้และปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรวม ($r = 0.084$) ($p\text{-value} = 0.205$) ไม่มีความสัมพันธ์กับการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ พบว่า ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศมีความสัมพันธ์ทางลบ กับ การยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ พบว่า ค่านิยมต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศมีความสัมพันธ์ทางลบ กับ การยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ พบว่า การรับรู้ต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศมีความสัมพันธ์ทางลบ กับ การยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอ้างอิงต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ พบว่า กลุ่มอ้างอิงต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศมีความสัมพันธ์ทางลบ กับ การยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และระเบียบโรงเรียนจำอากาศกับการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ

ตัวแปรต้น	r	p-value	ความสัมพันธ์
การปฏิบัติตามระเบียบโรงเรียนจำอากาศ	0.003	0.969	-
การปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	0.084	0.205	-
ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	-0.242	<0.001	มีความสัมพันธ์ทางลบ
ค่านิยมต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	-0.287	<0.001	มีความสัมพันธ์ทางลบ

ตัวแปรต้น	r	p-value	ความสัมพันธ์
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	-0.247	<0.001	มีความสัมพันธ์ทางลบ
กลุ่มอ้างอิงต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	-0.250	<0.001	มีความสัมพันธ์

อภิปรายผล

ผลการศึกษาการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศพบว่า นักเรียนจำอากาศมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ลดลงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 โดยมีเหตุผลในการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศจากทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ในระดับที่ 3 ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post - Conventional Level) ขั้นที่ 6 หลักการคุณธรรมสากล (Universal Ethical Principle Orientation) การแสดงพฤติกรรมเป็นไปตามหลักการคุณธรรม หลักความยุติธรรม ในการยอมรับในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ละอายและเกรงกลัวต่อบาป (Kolhberg, 1987) และนักเรียนจำอากาศส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ไม่ดีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม คิดเป็น ร้อยละ 63.9

การรับรู้ต่อการปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และระเบียบโรงเรียนจำอากาศต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศซึ่งอภิปรายได้นักเรียนจำอากาศมีการรับรู้เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้นักเรียนจำอากาศมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ลดลงแต่ไม่สามารถยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ และการรับรู้ต่อระเบียบโรงเรียนจำอากาศ ประชาชนส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับสาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 อยู่ในระดับปานกลาง เพียงร้อยละ 36.2 (กนกพร พินิจสิทธิ์, 2556)นักเรียนจำอากาศมีการรับรู้ถึงกฎหมายและระเบียบโรงเรียนจำอากาศต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับมาก และนักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลงแต่ไม่สามารถยับยั้งการดื่มได้ ส่วนทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่ามีความสัมพันธ์ต่อการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศในทิศทางตรงกันข้ามในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -0.242$, $p < 0.001$) ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ทัศนคติต่อการดื่มสุรารวทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและจำหน่ายสุราให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่มีโทษทางกฎหมายมีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง (กษิดิส ชันธรัตน์, 2549) การรับรู้ด้านค่านิยมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และจากการศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ต่อการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศในทิศทางตรงกันข้ามในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -0.287$, $p < 0.001$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุรียัน อันทองทิพย์ ที่พบว่า กลุ่มวัยรุ่นชาย พบว่ากลุ่มวัยรุ่นชายตัดสินใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะต้องการยอมรับในกลุ่มเพื่อน ภายใต้อาณัติทางบวกกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าเป็นสิ่งที่วัยรุ่นให้ยอมรับเป็นการเข้าสังคมและ

แอลกอฮอล์ทำให้พวกเขามีเพื่อนต่างกลุ่มรวมไปถึงมีเพื่อนต่างเพศมากขึ้น(สุริยัน อ้นทองทิม ,2550) ส่วนการรับรู้ต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และการรับรู้ต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ต่อการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -0.247$, $p < 0.001$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปุณณภา สุวรรณโชติ ที่พบว่า นักเรียนจำอากาศเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 183 คน (ร้อยละ 65.4) ซึ่งปัจจุบันยังคงดื่มอยู่ร้อยละ 39.6 ด้านความรู้เรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง (ปุณณภา สุวรรณโชติ, 2552) และ กลุ่มอ้างอิงต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ต่อการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -0.025$, $p < 0.001$) สอดคล้องกับการศึกษาของ ดลใจ วงศ์ฤทธิไกร ที่พบว่า ข้าราชการสังกัดกองทัพอากาศมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและการดื่มของบิดามารดา และเพื่อนพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการดื่มของบิดามารดาและเพื่อน ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการรับอิทธิพลจากสื่อ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง (ดลใจ วงศ์ฤทธิไกร, 2551)

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบวาระดับของการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่อมีการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบโรงเรียนจำอากาศ และปัจจัยทางจิตวิทยาสังคมที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นักเรียนจำอากาศสามารถยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 โดยมีเหตุผลของการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศส่วนใหญ่คือ เห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ไม่ดีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ร้อยละ 63.9 ส่วนผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้และปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบโรงเรียนจำอากาศต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาสังคมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอากาศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการยับยั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามกฎหมายและระเบียบโรงเรียนจำอากาศของนักเรียนจำอากาศ ปีการศึกษา 2558 มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนจำอากาศมีการรับรู้ต่อการปฏิบัติตามระเบียบโรงเรียนจำอากาศอยู่ในระดับที่มาก พบวาระเบียบโรงเรียนจำอากาศในเรื่องของการลงโทษเมื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลางจึงเสนอให้มีการรณรงค์เกี่ยวกับการรับรู้ถึงการลงโทษตามกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เพิ่มมากขึ้น

2. ทักษะการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ยปานกลาง ด้านความรู้จึงควรจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ให้กับนักเรียนจำอาภาศ เพื่อให้เกิดทัศนคติ และความรู้ที่มีต่อเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น

3. กลุ่มอ้างอิงต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอาภาศ ในด้านของครอบครัว นักเรียนจำอาภาศมีการรับรู้ในระดับที่มาก จึงควรให้ครอบครัวมีบทบาทในการให้คำแนะนำและตัดสินใจเกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอาภาศ ครอบครัวมีส่วนในการยับยั้งการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอาภาศ

4. การพยากรณ์ตัวแปรพบว่า ค่านิยมมีผลต่อการยับยั้งการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอาภาศ จึงควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมในการยับยั้งการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ใหม่ให้กับนักเรียนจำอาภาศและเยาวชนเพื่อลดการเพิ่มขึ้นของนักดื่มหน้าใหม่

เอกสารอ้างอิง

กนกพร พินิจกิจ, บุญหนากร พรหมภักดี, วราภรณ์ คุ่มโกคา, นิภาพร ห่องบุตรศรี, นันทน์ วิรุฬหเดช. (2556). การประเมินมาตรการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ตามแนวทางแบบจำลองของCIPPในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น. กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.

กชิตส์ ชันนิรัตน์. (2549). พฤติกรรมการดื่มสุราของเยาวชนไทยในตำบลกุดสระ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ดลใจ วงศ์ฤทธิไกร. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของข้าราชการกองทัพอากาศ. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการเสพติด บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.

ปทุมณา สุวรรณโชติ. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียนจำอาภาศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการเสพติด.มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2552). สถานการณ์การบริโภคเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ . กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุข.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2554). การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติและสังคม.

สุริยัน อ้นทองทิพย์. (2550). พฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์:กรณีศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นชาย. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Kohlberg, L. (1987). The development of moral judgement and moral action. New York: Longman.